

הבוגדת: פרק שני בסידרה על המישחקים האסורים של האשה — מאחורי גבו של בעלה

מאת רחל המרחלת

שעה וחצי — ולפני גמר ההצגה היה הוא קם ומסתלק, והיא היתה נשארת עד הסוף. מי שהיה פוגש אותו היה אומר: "מיסכן, עסוק, צריך לרוץ לפני גמר הסרט." מייד אחרי ההצגה היתה מסלפת אליו, כדי לספר לו את סוף העלילה.

ברל

לא חזה

זאת

משוגעת

לנוף

המולדת

מכירים את המושג על הנמלה העמלה כל הקיץ, כדי שיהיה לה מה לאכול בחורף? אספר לכם על משל הפוך: על אחת שאוגרת גברים בחורף, כדי לעשות חיים בקיץ.

היא סנובית גדולה, יושבת קבע ברוזל ובוורה, ונורא אוהבת רכילויות. הילדים שלה כבר די גדולים, ובעלה הוא איש עסקים מצליח מאד, לכן יש לה פנאי לא רק לשבת בבתי-קפה אלא גם להיות פעילה בכמה מן האירגונים החיוביים ביותר בעיר. היא אפילו עורכת מסיבות בביתה, לקידום המטרות החשובות של האירגונים.

בחדאי מצטיירת תמונה של מסיבותיה, עם המון אמהות.

האורות בסנוף מפא"י, באחת הערים שליד תל-אביב, הן כבר. קולות החברים נדמו. החיכוך בעד ונגד בן-גוריון הופסק עד למחרת היום. בבית כולו לא נשארה נפש חיה. האומנם?

כמובן שלא. היו שם שתי נפשות חיות, שעשו חיים משור-געים. העובדה התגלתה במפתיע, כאשר הגיעה קבוצת חברים לסניף. רצו ללבן בעייה עקרונית-תנועתית, אשר לא סבלה דיחוי. הם נכנסו לבית, העלו אור במשרדים. ואת מי הם מוצאים שם אם לא אחד העסקנים המכובדים של המקום, ועמו עסקנית כבודה לא-פחות? שניהם נשואים — אבל לא יחד.

היה דרוש מבט אחד בלבד, כדי להבין שהשניים נשארו בסניף בעניין מפלגתי חשוב. המערך הווגי, או משהו כזה. החברים ניסו להסתיר את הפתעה, אולם בשום אופן לא יכלו להסתות את התפעלותם מן היחסים התנועתיים ה-מסורים. היו כאלה שחזרו לאחר מכן בהרד-קודש על ה-סברה, שאם מצאו את הזוג בלי כל חלקי-לבוש עליהם, הרי

מעריך זוגי

במפלגה

זה רק מפני שהלבוש הבורגני לא תאם את סיגנון העיסוק התנועתי-חלוצי.

רק אדם אחד לא גילה הבנה חברית. היה זה בעלה של העסקנית, אף הוא חבר מפא"י ועסקן שלה במועצה-הפוע' לים. הוא היה סבור, כי גם מפא"י אינה יכולה לדרוש זאת ממנו. מכיון שיש לו שני ילדים מאשתו, והיא הבטיחה להפסיק את הרומן האידיאולוגי הממושך, הסכים לסלוח, אבל אומרים שהפעם יצביע חי.

סרטים

שאינו להם

סוף

היא החנה את מכוניתו ונכנס למסעדה היקרה. המלצר בירך את המשפטן המכובד, עזר לו להתישב. "אדוני לבד?" שאל. "לבד," ענה האיש ונטל את התפריט. אבל הוא לא מיהר להזמין. בדק את רשימת המטעמים מלמעלה למטה, הפך את התפריט ובדק מחדש. דמות הופיעה בדלת המסעדה. הוא היפנה אליה את מבטו. "הו!" קרא מופתע. "גברת פלוגנית! איזה הפתעה נעימה! האם את לבד? אם כן, הרשי לי להזמין לך צטרף אליו."

הגברת נאווה בחיך. המלצר חיך. רק הסועדים האחרים חשבו שהקומדיה הזאת היא כנה. שהגבר באמת הופתע לראות את האשה, ושהאשה הגיעה במיקרה למסעדה הזאת בזמן הזה. אלה מהם שהכירו את האיש ואת האשה מצאו שזה טבעי לגמרי, שאדם זה יסעד עם הגברת הידועה והמכובדת מאוד בחברה הירושלמית הגבוהה.

השניים סעדו את ליבם, וכאשר קמו ללכת שאל הגבר בתמימות: "האם אוכל להסיעך?" כאילו לא ידע שיש לה מכונית פרטית, יפה יותר משלו. "לא," השיבה, "יש לי אוטו, תודה."

היא נכנסה למכונית שלה, והוא נכנס למכונית שלו — וכעבור עשר דקות הגיעו שניהם לאותה כתובת ועלו במדרגות לאותה דירה: קו-האהבה החמים שלהם. אבל ירושלים היא עירה קטנה, והם היו צריכים להחליף דירה לעתים קרובות. כי שניהם נשואים, ולא רצו לעורר חשדות על-ידי ביקורים ממושכים בבית מסויים.

אבל אהבה אינה צועדת על הקיבה בלבד. דרוש לה גם מזון רוחני. השניים השיגו אותו בבתי הקולנוע. לצורך זה פיתחו שיטה נחמדה מאד: הוא היה קונה זוג כרטיסים, משאיר כרטיס אחד אצלו ושולח לה את השני. הם היו מגיעים לקולנוע בנפרד, אחרי התחלת ההצגה, מבליים יחד

אבל לא. באים למסיבות שלה גם גברים מבוקשים, הידור-עים כאנשים מצליחים בשטח שלהם. כי היא מנצלת את המסיבות האלה גם כדי לעזור לבעלה להצליח בעסקיו. מה נוח יותר ממסיבה ביתית נאה, כדי לקשור קשרים עם אנשים חשובים?

כך, על כל פנים, היא מספרת לבעלה, והוא מאמין לה. כי באמת קשר במסיבות אלה קשרים עם אנשי-מיסטר, ועשה כמה עיסקות מצוינות. נושאים חשובים לשיחה, בכל המסיבות האלה, הם הציונים שאשתו מצטיירת. יש לה נשמה אמנותית, אתם מבינים, אוהבת נוף להשתגע. רק תנו לה לצאת מהעיר הרועשת הזאת, לגשום את אויר ההרים או לספוג את שמש החופים הלהוטת.

ברור, שבשביל נשמה כזאת צריך משהו מיוחד. לפחות בחודשי הקיץ, כשהילדים בקייטנה או אצל הסבתא, וכשר העסקים ממלא רפויים. ומה טוב יותר ממעון קיץ קטן, חבוני באיזה קפ-קרקע בין עצים וסלעים? בעלה קנה לה אחת, והיא מבלה בו את חודשי הקיץ. מכיון שזה קצת חוקי, וביזנס הוא בכל זאת ביזנס, אין לו זמן לבקרה יותר מאשר ויקיאנד אחד לשבועיים. כל יתר הזמן היא סופגת אווירה ומצטיירת את המולדת שמסביב. ובאמת, אפשר לראות עליה שהיא מאושרת ופורחת בחודשים אלה. אבל היא אינה מצטיירת כל מה שהיא רואה מסביבה, כי אז היתה הופכת ציירת פורטרטים. שכן בין ביקור אחד של בעלה למישנהו, היא בכל זאת אינה מנותקת לגמרי מעור-למה הישן — עולם המסיבות החורפיות. כמה מן הגברים הנאים המבקרים בדירתה בחורף, באים בקביעות לבקרה גם במעון-הקיץ.

סתם

ספורט

של חול

האשה המפיימת הזאת משוגעת לספורט. בעיקר ה-כדורגל. בזה, לפחות, היא שלמה עם בעלה. כי גם

הוא משוגע לספורט הזה. לא תמיד הם הולכים לאותו מישחק, כי הוא אוהד מושבע של קבוצה מסוימת ומוכן לרוץ אחריה לכל מקום בארץ. אשתו איננה אוהבת לנסוע, אז היא בוחרת לה את המישחק המעניין אותה ביותר בתל-אביב או בסביבה, והולכת ליהנות. לפעמים היא לוקחת עמה את בנה, ואז חושבים שהוא אחיה. לא מפני שהוא כל-כך מבוגר, אלא מפני שהיא נראית כל-כך צעירה.

אבל הכדורגל אינו מספק לה התרגשות רק בשבת, הוא מרטיט את ליבה גם באמצע השבוע. כי שם, על המיגרש הירוק, היא אינה עוקבת רק אחרי הכדור, אלא גם אחרי הרגליים הבעוטות בו, ואחרי הגוף הקשור לרגליים. בקיצור: כששחקן מוצא חן בעיניה, זה לא רק בשל כושרו להבקיע שערים. מכיון שבעלה קרוב מאוד לחוגי הספורט, ויש לו כששחקן מוצא חן בעיניה, זה לא רק בשל כושרו להבקיע גישה אל כל מקומות-המיפגש של הכדורגלנים, לא קשה לה להביע את הערצתה באוזני השחקן המוצא חן בעיניה. בעלה, שלא ידע על הספורט של ימי החול, שמח על יחסה הכללי. כי הוא מכיר נשים רבות של חברים, המתות משיעומם כאשר מדברים על ספורט, והעושות לבעליהן את המחת אם הם הולכים לראות יותר ממישחק אחד לחודש. היא עצמה אינה רואה באהבהבים שהיא מתנה עם השח-קנים בגידה בבעלה. בשבילה זה סתם ספורט. מה עוד, שהיא מקפידה תמיד לעשות את זאת רק עם חברי אותה אגודה שבעלה אוהד. לעולם לא יעלה על דעתה לעשות זאת עם שחקן מאגודה יריבה, כי אז זאת תהיה בגידה. לפני חצי-שנה בערך ניתקה את יחסיה עם השחקן התורן, ומאז היא מתעניינת בכדורגל כצופה מן הצד. רק הכדור מרחק אותה, הרגליים שוב אינן חשובות. פשוט התעייפה מן הספורט החביב עליה, ומצאה לעצמה עיסוק מעייף פחות. עכשיו היא מתעניינת באמנות. החבר החדש שלה הוא איש-עט נורא ידוע ונורא מכובד, בעל בעמיו. לא זומן אפילו ערכה מסיבה בביתה לכבודו, ולא הזמינה אף כדורגלן אחד. בעלה המיסכן לא מצא שפה משותפת עם האינטליגנציה שמילאה את דירתו, וזה סיפק לו המון מזון למחשבה.

הוא גבר יפה ונבון, והוא תיאר לעצמו שאם אשתו זנחה את הכדורגל, משמע שעובר עליה משבר. הוא פקח את עיניו, ותפס מה בדיוק הולך. אבל הוא אוהב את אשתו, לכן שתק. מדי פעם אפשר לראות אותו בחברת מישהי. אבל הוא מעדיף את אשתו, והוא רק מחכה שיימאס לה האינטליגנט שלה כדי שתחזור אליו. יש לו סבלנות. הוא יודע שהכדור הוא עגול.